

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Skatteudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 6. februar 2015
Kontor: EU-retskontoret
Sagsbeh: Birgitte Broberg
Sagsnr.: 2014-0032-1802
Dok.: 1413292

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 242 (Alm. del), som Folketingets Skatteudvalg har stillet til justitsministeren den 5. december 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikke-medlem Tom Behnke (KF).

Mette Frederiksen

/

Lars Solskov Lind

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 242 (Alm. del) fra Folketingets Skatteudvalg:

”Af udkastet til "Forslag til lov om ændring af momsloven" omdelt som SAU, Alm. del – bilag 41 fremgår det, at man atter arbejder med en model med moms på magasiner. Denne gang arbejdes der dog med en model, hvor der alene indføres importmoms på dansksprogede magasiner med en værdi under 80 kr., der sendes som enkeltforsendelser fra lande uden for EU. Forslaget er beskrevet i Skatteministeriets redegørelse "Håndtering af momsopkrævning ved import af visse forsendelser fra lande udenfor EU" af 27. juni 2014, jf. SAU, Alm. del (2013-14) – bilag 230. Er ministeren enig med professor i EU-ret Morten Broberg i, at Post Danmarks opkrævning af et gebyr på 160 kr. for opkrævning af moms på enkeltforsendelser bestående af magasiner fra lande uden for EU til en værdi under 80 kr. kan udgøre en kvantitativ handelshindring i strid med EU-retten og Traktaten om det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, jf. dennes responsum ”Responsum om visse aspekter af Skatteministeriets redegørelse vedr. indførsel af importmoms på dansksprogede magasiner” af 22. juli 2014 omdelt som SAU, Alm. del – bilag 55?”

Svar:

Det er Justitsministeriets vurdering, at Post Danmark A/S' opkrævning af et gebyr på 160 kr. for håndtering af told og importmoms ikke udgør en kvantitativ handelshindring i strid med artikel 11 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS-aftalen), således som anført af professor Morten Broberg i responsum af 22. juli 2014, jf. SAU, Alm.del – bilag 55. Baggrunden herfor er følgende:

1. Det følger af artikel 2, nr. 1, litra d, i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, der er implementeret ved § 12 i momsloven (lovbekendtgørelse nr. 106 af 23. januar 2013), at der som udgangspunkt skal betales importmoms ved indførsel af varer til EU fra tredjelande, herunder EØS-lande.

Det følger af artikel 23 i direktiv 2009/132/EF om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 143, litra b og c, i direktiv 2006/112/EF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder, at småforsendelser, hvis værdi ikke overstiger 10 EUR, er fritaget fra importmoms. Medlemsstaterne kan endvidere fritage goder fra importmoms, hvis godets samlede værdi er større end 10 EUR, men ikke overstiger 22 EUR. Artikel 23 i direktiv 2009/132/EF er i Danmark gennemført ved momslovens § 36, hvorefter indførsel af varer fra steder uden

for EU er fritaget for importmoms, når varens samlede værdi ved erhvervsmæssig forsendelse ikke overstiger 80 kr.

Medlemsstaterne kan dog efter den nævnte artikel 23 pålægge goder, der indføres i forbindelse med postordresalg, importmoms. Med Skatteministeriets forslag til lov om ændring af momsloven foreslås det i overensstemmelse hermed, at dansksprogede magasiner, tidsskrifter og lignende, der ved postordresalg forsendes til Danmark fra tredjelande, herunder EØS-lande, skal pålægges importmoms.

2. Det følger af § 39, stk. 1, nr. 1, i toldloven (lovbekendtgørelse nr. 765 af 5. juni 2004), at den, der i det danske toldområde indfører eller lader indføre varer, som ikke er i fri omsætning i EU's toldområde, hæfter for de på varerne hvilende told- og afgiftsbeløb. Det fremgår desuden af toldlovens § 39, stk. 1, nr. 4, at føreren eller ejeren af et befordringsmiddel, hvor varer, for hvilke der ikke er betalt told eller afgifter, transporteres, hæfter for de told- og afgiftsbeløb, der påhviler varerne. Tilsvarende gælder den person, der har rådighed over et sådant befordringsmiddel. Det følger af momslovens § 61, at de nævnte bestemmelser i toldloven også finder anvendelse på afregning af importmoms.

Transportøren hæfter herefter selvstændigt for importmoms på transporterede varer, og har således mulighed for at opkræve importmomsen hos modtageren af varen for herefter at afregne over for toldmyndighederne. Transportøren beslutter i den forbindelse selv, hvorvidt virksomheden vil opkræve et gebyr for håndteringen af told og importmoms samt i givet fald størrelsen heraf.

Afsenderen af en vare har frihed til selv at vælge, hvilken transportør den pågældende ønsker at benytte i forbindelse med transporten af en vare. Ved import af f.eks. magasiner fra et tredjeland, herunder EØS-lande, til Danmark har Post Danmark A/S ikke efter dansk lovgivning nogen eneret til at transportere magasiner. Afsenderen kan i et sådant tilfælde vælge at benytte en anden transportør på markedet.

I tilfælde, hvor afsenderen vælger, at Post Danmark A/S skal forestå transporten til Danmark af forsendelser fra tredjelande, herunder EØS-lande, for hvilke der efter momsloven skal betales importmoms, opkræver virksomheden i dag et gebyr på 160 kr. for håndteringen heraf. Post Danmark A/S har oplyst, at gebyret er fastsat ud fra virksomhedens omkostninger til fastsættelse, opkrævning og afregning af importmoms.

Det forventes, at Post Danmark A/S vil opkræve et tilsvarende gebyr for håndtering af importmoms for de forsendelser, der er omfattet af Skatteministeriets udkast til lovforslag.

3. Det følger af artikel 11 i EØS-aftalen, at kvantitative indførselsrestriktioner såvel som foranstaltninger med tilsvarende virkning (såkaldte handelshindringer) er forbudt mellem de kontraherende stater, dvs. EU-landene og EØS-landene (Norge, Lichtenstein og Island). Efter praksis fra EFTA-Domstolen, der er oprettet i henhold til EØS-aftalen, fortolkes bestemmelsen i overensstemmelse med den tilsvarende bestemmelse i artikel 34 i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF).

Det følger af EU-Domstolens praksis, at for at en ordning er omfattet af TEUF artikel 34, skal ordningen kunne anses for at være en offentlig foranstaltning, som kan tilregnes medlemsstaten, jf. Domstolens dom i sagen C-325/00, Markenqualität, præmis 21.

Kun under helt særlige omstændigheder kan en ordning vedtaget af en privat virksomhed, der kan have virkninger for samhandelen inden for EU, som svarer til dem, der følger af en ordning vedtaget af de offentlige myndigheder, tilregnes medlemsstaten. I Markenqualität-sagen udtalte EU-Domstolen således følgende i dommens præmis 17-18 om en tysk virksomhed, selv om den var etableret som et privat selskab med begrænset hæftelse efter tysk selskabslovgivning:

”17 I den forbindelse bemærkes det, at CMA, selv om det er etableret som et privat selskab,

— er etableret i medfør af en lov, AbsFondsG, er defineret i denne lov som et centralt organ for industrien og i medfør af denne lov bl.a. har til formål på centralt niveau at fremme afsætning og anvendelse af produkter fra den tyske landbrugs- og fødevarerindustri

— i henhold til sine vedtægter, som oprindeligt blev godkendt af den kompetente forbundsminister, skal iagttage de retningslinjer, som udstedes af fonden, som selv er et offentligt organ, og ved udøvelsen af sine aktiviteter, navnlig for så vidt angår anvendelsen af de finansielle midler, det har til rådighed, skal tage udgangspunkt i den tyske landbrugs- og fødevarersektors generelle interesser

— i henhold til reglerne i AbsFondsG finansieres gennem et obligatorisk bidrag fra alle virksomheder inden for de berørte sektorer.

18 Et sådant organ, der er oprettet i medfør af en medlemsstats lovgivning, og som finansieres ved et bidrag, der påhviler producenterne, kan ikke un-

der fællesskabsretten have samme frihed, for så vidt angår fremme af den nationale produktion, som producenterne selv eller som frivillige producentorganisationer (jf. i denne retning dom af 13.12.1983, sag 222/82, Apple and Pear Development Council, Smi. s. 4083, præmis 17). Det skal således overholde de grundlæggende regler i traktaten om frie varebevægelser, når det vedtager en ordning, som er åben for alle virksomheder i de pågældende sektorer, og som kan have virkninger for samhandelen inden for Fællesskabet, som svarer til dem, der følger af en ordning vedtaget af de offentlige myndigheder.”

Endvidere fastslog Domstolen i sag C-171/11, Fra.bo, præmis 31, at et organ, som ved en tysk lov havde fået kompetence til at certificere produkter i realiteten havde kompetence til at opstille regler for, at såkaldte kobberfittings kunne få adgang til det tyske marked. Dette førte Domstolen frem til at fastslå, at TEUF artikel 34 skal fortolkes således, at den finder anvendelse på et privat organs virksomhed på området for udarbejdelse af standarder og certificering, når den nationale lovgivning anser produkter, der er certificeret af dette organ, for forenelige med national ret, og dette kan hindre markedsføringen af produkter, der ikke er certificeret af det nævnte organ.

På baggrund af den nævnte domspraksis kan det give anledning til tvivl, om Post Danmark A/S kan anses for et offentligt organ efter TEUF artikel 34, som kan henføres til den danske stat.

Post Danmark A/S er et datterselskab af holdingselskabet PostNord AB. PostNord AB er et svensk aktieselskab, der ejes af den danske stat (40 pct.) og den svenske stat (60 pct.). Den danske stat og den svenske stat har hver en stemmeandel på 50 pct. i PostNord AB. Transportministeriet har samtidig oplyst, at den danske stat, hverken som aktionær i PostNord AB eller som tilsynsmyndighed efter postloven har mulighed for at øve indflydelse på, om Post Danmark A/S opkræver et gebyr i forbindelse med håndteringen af importmoms, samt i givet fald størrelsen af dette gebyr.

På den baggrund er Justitsministeriet mest tilbøjelig til at mene, at de nævnte forhold vedrørende den danske stats ejerskab og stemmerettigheder i relation til holdingselskabet PostNord AB ikke kan føre til, at en eventuel gebyrfastsættelse foretaget af datterselskabet Post Danmark A/S i EU-retlig henseende kan tilregnes den danske stat.

Det følger heraf, at det forhold, at Post Danmark A/S og eventuelt andre transportører måtte vælge at opkræve et gebyr i forbindelse med håndte-

ringen af importmoms ved postordresalg af dansksprogede magasiner mv. fra EØS-lande, ikke udgør en kvantitativ handelshindring i strid med TEUF artikel 34 og dermed artikel 11 i EØS-aftalen, idet et sådant gebyr ikke kan tilregnes den danske stat.